

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXIX. Nr. 7-8

IULIE-AUGUST 1951

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București IV Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

POCĂINȚA TEMEINICĂ

17 Noembrie 1951

1. Prin ce cuvinte se adresează Dumnezeu fiecărui credincios? Isa. 55,6.

2. De ce este nevoie de pocăință? Mat. 3,2.

3. Cum vorbește și apostolul Ioan în legătură cu nevoia pocăinței fiecărui credincios? Apoc. 3,19.

Pocăința însemnează o adâncă părere de rău de păcatele săvârșite și o continuă ferire de a le mai face. Noi nu vom renunța de tot la păcate, până ce nu vom ajunge să simțim păcătoșenia lor și să ne scărblim în totul de ele; până ce nu ne vom întoarce dela ele cu inima, până atunci nu se va produce adevărata schimbare în viața noastră.

4. Ce făgăduință este făcută credincioșilor lui Dumnezeu? 2 Cron. 7, 14.

5. Ce cuvânt adresează Domnul către credincioșii Săi? Zefania 2,3.

Feriți-vă de o îndelungată așteptare. Nu amânați de fel lucrarea de părăsire și lepădare a păcatelor voastre, și căutați de grabă curățirea inimii voastre prin Hristos. În aceasta au greșit mulți de oameni, spre propria lor pierzare veșnică.

Fiecare călcare a poruncilor, fiecare neluare în seamă sau respingere a harului lui Hristos are urmări durabile asupra omului, impictrind inima, slăbind voința, întunecând mintea, și făcând pe om nu numai mai puțin volos, ci și mai puțin capabil de a asculta de blândețile îndemnări ale Duhului Sfânt.

6. Ce stat este dat celui credincios? Osea 14,2.

7. În ce fel vorbește profetul Mica despre dorința lui Dumnezeu de a ne curăți de orice păcat? Mica 7, 18, 19.

8. În ce fel este arătată de profeți bogata îndurare a lui Dumnezeu față de cei credincioși? Osea 14, 4; Ioel 2, 12, 13.

REFORMA RELIGIOASĂ ȘI REDEȘTEPTAREA ÎN VIAȚA DE CREDINȚĂ

24 Noembrie 1951

1. Cum vorbește apostolul Pavel despre lucrarea de pocăință săvârșită în rândurile credincioșilor Corinteni? 2 Cor. 7, 9-11.

O redeşptare a adevăratel evlavii printre noi este cea mai mare și cea mai urgentă dintre nevoile vieții de credință. În vederea creșterii noastre spirituale trebuie să albă loc o redeşptare și reformațiune sub conducerea Duhului Sfânt. Redeșptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșptarea însemnează reînvierea vieții și inimii, o înviere din moarte spi-

rituală. Reforma însemnează o reorganizare, o schimbare de idei și teorii, în obiceiuri și fapte în viața de credință.

Reforma nu va da fructele bune ale dreptății cât timp nu este unită cu redeşptarea Duhului. Redeșptarea și reforma își vor face lucrarea lor anumită și făcând această lucrare se vor contopi.

2. La ce lucrare de pocăință în legătură cu ziua Sabatului, chema Ezra și Neemia pe credincioși? Neemia 13, 17. 22. pr. p.

Orlunde lucră Ezra, se ivi o reinsufletire în cercetarea Sfintelor Scripturi. Legea Domnului era înălțată și ridicată în cinste.

3. Ce exemplu de continuă urmărire a țintei mântuirii ne este dat de Neemia? Neemia 6, 3.

4. Care este binecuvântarea ce rezultă din reforma în păzirea Sabatului? Isa. 58, 12-14.

5. Drept ce este socotit de Dumnezeu trupul omului? 1 Cor. 6, 19. pr. p.

6. În ce privință, vrea Dumnezeu să fim cu luare aminte la trupul nostru? 1 Cor. 10, 1.

7. Ce asigurare ne dă Dumnezeuul păcii? 1 Tes. 5, 23, 24.

SPIRITUL LEPĂDĂRII DE SINE

1 Decembrie 1951

1. Cine stă ca pilda cea mare a lepădării de sine? Ioan 3, 16.

Dumnezeu îngădui ca Fiul Său mult iubit, plin de har și de adevăr, să vină dintr-o lume de neînchipuită mărire, într-o lume atinsă de umbra morții. El permise, ca Fiul să părăsească sânul iubirii Tatălui, și înclinarea de adorare a îngerilor, spre a suferi ca jertfă ispășitoare pedeapsa aducătoare nouă de pace.

2. Pentru mântuirea noastră ce făcu Isus? Filip. 2, 6-8.

Vieța lui Isus fu o viață de continuă lepădare de sine și de atentă purtare de grijă pentru alții.

3. Cine mei e părtaş cu Tatăl și cu Fiul în această lucrare plină de lepădare de sine? Ioan 14, 16. 17; Rom. 8, 26.

După copiii Săi de pe pământ Dumnezeu dorește cu o iubire mai tare decât moartea. Dând pe unicul Său Fiu pentru noi, Dumnezeu ne-a dăruit cu aceasta întreg cerul. Vieța, moartea și mijlocirea Mântuitorului; serculul îngerilor în interesul nostru; rugăciunile cu suspinuri de nespuse ale Spiritului pentru noi; Tatăl lucrând sus și prin toți; necontenitul interes al ființelor sfinte—lata lista tuturor celor puse în serviciul mântuirii oamenilor.

5. Ce caracterizează pe credincioșii care fac legământ cu Dumnezeu? Ps. 50, 5.

Când noi așa păcătoși și rătăciți, venim la Hristos și ne împărțăm cu harul Său iertător, atunci inima noastră se umple de iubire. Atunci flece sarcină ni se pare ușoară, căci Hristos zice: „Jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”. Mat. 11, 30

Implinirea datoriei ajunge atunci o bucurie, iar jertfele și sacrificiile o plăcere.

6. Ce ni se raportează despre primii ucenicii? Fapte 4, 32, 34 pr. p.

7. În ce grupă de păcate e pusă zgârcenia? De ce nu va avea parte cel sgârcii? Efes. 5, 3, 5.

8. A cui pildă să urmăm? Efes. 5, 1, 2.

PLINĂTATEA DUHULUI SFÂNT

8 Decembrie 1951

1. Cu ce trebuie să fie plini creștinii? Efes. 5, 18. u. p.
Dacă împlinirea făgăduinței nu are loc așa cum ar fi cu puțință, se datorește faptului că făgăduința nu este apreciată așa cum ar trebui. Dacă toți ar dori, toți ar fi plini de Duhul Sfânt.

2. Sub ce înfățișare este făgăduită Bisericii plinătatea Duhului Sfânt? Osea 6, 3.

Revărsarea Duhului pe timpul apostolilor a fost ploaia timpurie și urmările ei au fost mărețe.

3. Ce făgăduință a plinătății Duhului Sfânt repeta apostolul Petru? Fapte 2, 17. pr. p.

În vederea revărsării Duhului Sfânt, ca o ploaie târzie, trebuie să se roage creștinii.

4. Sub ce altă înfățișare mai este arătată această plină prezență a Duhului Sfânt? Apoc. 18, 1.

5. Ce parte au credincioșii la această revărsare de ploaie a mântuirii? Osea 10, 12. u. p.

Fiecare slujitor al lui Hristos ar trebui să se roage pentru un zilnic botez al Duhului Sfânt. În deosebi ar trebui să se înalțe astfel de rugăciuni pentru aceia care au răspunderi de purtat.

6. Cui acordă Domnul Duhul Sfânt? Fapte 5, 32 u. p.

Când aducem inima noastră în unire cu Hristos și viața noastră în armonie cu lucrarea Sa, atunci Duhul Sfânt va veni și asupra noastră ca și asupra primilor creștini.

7. Care este măsura la care trebuie să ajungă fiecare urmaș al lui Hristos? Efes. 4, 13.

PREEXISTENȚA FIULUI LUI DUMNEZEU

15 Decembrie 1951

1. Ce credeau locuitorii ținutului Nazaret despre Isus Hristos? Matei 13, 55, 56.

2. Vorbindu-i-se despre Isus Hristos, ce întrebare pune Natanael lui Filip? Ioan 1, 46 pr. p.

În îmbrăcămintea și în purtarea lui Hristos nu se vedea nimic, după care cineva să-L socotească un om mal cu vază. După înfățișare era un om simplu îmbrăcat ca ei ei, în haine umile de om sărac. Cuvintele lui Filip: „Isus din Nazaret fiul lui Iosif”, au ridicat prejudecăți în inima lui Natanael. „El a strigat: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”.

3. Cine este, în realitate, cel care se numește Isus Hristos? Matei 16, 16.

4. Ce a zis Dumnezeu-Tatăl despre Isus Hristos, la botezul Său? Matei 3, 16, 17.

5. Unde era Isus Hristos înainte de a lua corp omenesc? Ioan 1, 1, 14; 6, 62.

6. De când se găseau împreună Fiul cu Tatăl? Mica 5, 2. Colos. 1, 15, 17.

7. Încă înainte de început, la ce era părtaș Fiul lui Dumnezeu împreună cu Tatăl Său? Ioan 17, 5.

Domnul Isus a fost din veșnicie una cu Tatăl; El a fost „chipul lui Dumnezeu”, chipul slavei, „strălucirea măririi Lui”.

Rostul venirii Lui pe pământ a fost ca să facă cunoscut această slavă. El a venit pe pământul acesta ca să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu pentru a fi „Dumnezeu cu noi”.

8. Cu toate că avea slava și chipul lui Dumnezeu, ce a făcut Isus Hristos, din iubire, pentru om? Filip. 2, 6, 7.

9. Ce dorință, arătată în rugăciune, are Fiul lui Dumnezeu cu privire la credincioșii Săi? Ioan 17, 24.

PĂCATUL ȘI MÂNTUITORUL FĂGĂDUIT

22 Decembrie 1951

1. Pe cine se întemeiază ființa tuturor lucrurilor și cu ce scop au fost ele făcute? Apoc. 4, 11; Rom. 11, 36.

2. Ce poruncă a dat Dumnezeu omului? Gen. 2, 16, 17. pr. p.

3. Ce trebuia să facă el în locul unde a fost așezat? Gen. 2, 15.

Lui Adam și Evei le fusese dată în seamă și îngrijirea grădinii, „ca s'o lucreze și s'o păzească”. Cu toate că aveau de toate câte puteau să le dea Domnul universului, nu trebuia să rămână neocupați. O ocupație folositoare le era dată ca o binecuvântare, ca să întărească corpul, să-și mărească priceperea și să crească însuși caracterul.

4. Ce ar fi dobândit omul prin ascultare continuă de porunca lui Dumnezeu? Gen. 1, 28. pr. p.

„Dumnezeu le-a zis: „Creșteți”. Desăvârșirea necesară nu putea fi pusă în om ca într'o plantă; dimpotrivă, el trebuia să se hotărască la această desăvârșire printr'o chibzuire liberă și prin fapte libere, și să desvolte puterile pentru care Dumnezeu îl făcuse destoinic.

Cu toate că primii noștri părinți fuseseră creați sfinți și fără păcat, nu fusese înlăturată puțința ca să facă nedreptate. Dumnezeu i-ar fi putut crea fără putere ca să calce porunca Sa, dar în acest caz caracterul lor nu s'ar fi putut desvolta și serviciul lor n'ar fi fost de bună voie. De aceea Dumnezeu le dădu puterea ca să aleagă: puteau să fie ascultători sau neascultători de Dumnezeu. Înainte de a primi plinătatea binecuvântărilor, la care avea să-i facă părtași, iubirea și credința lor trebuia să fie cercată.

5. Cum a trecut prima pereche de oameni proba la care au fost supuși? Gen. 3, 6, 7.

Cunoștința răului, blestemul păcatului era tot ceea ce câștigă neascultătorii. În însuși fructul nu era nicio otrăvă, și păcatul nu sta numai în aceea că cedaseră poștei de a mânca. Ci era îndoiala față de bunătatea lui Dumnezeu, neîncrederea în Cuvântul Său, lepădarea autorității Sale ceea ce făcură pe primii noștri părinți ca neascultători și care aduseră în lume o cunoștință a răului.

6. Care a fost urmarea neascultării? Rom. 5, 12. Rom. 6, 23. pr. p.

7. De cât folos ar fi orice încercare a omului de a se curăți singur de păcat? Gen. 3, 7; Ier. 2, 22.

8. Cu toată neascultarea omului, ce făgăduință i-a dat Dumnezeu? Gen. 3, 15.

9. Ce a adus cu sine această făgăduință? Rom. 5, 18.

10. Care a fost motivul care L-a determinat pe Tatăl să ia o astfel de hotărâre? Ioan 3, 16.

11. Care este porunca Lui către copiii Săi? 1 Ioan 3, 23.

ISUS HRISTOS — CUVÂNTUL

29 Decembrie 1951

1. Despre cine zice Mântuitorul că mărturisesc Scripturile? Ioan 5, 39.

Biblia nu este nici carte de Istorie, nici de biografii, deși cuprinde multă Istorie și multe biografii. Ea nu este nici o carte de știință și nici de Teologie, deși se ocupă cu multe chestiuni de știință și deși este singurul izvor al cunoștințelor adevărate despre Dumnezeu. Ea este solia lui Dumnezeu către om, și mântuirea din păcat a omului prin Fiul Său, Isus Hristos Domnul nostru. Această solie străbate Biblia, ca un fir de aur, dela prima până la ultima pagină a ei.

2. Despre cine spune Isus Hristos, că a scris Moise? Ioan 5, 46.

3. Ce mărturisesc toți prorocii despre Fiul lui Dumnezeu? Fapte. 10, 43.

4. Pentru a se arăta strânsa Lui legătură cu Scripturile, ce nume este dat lui Hristos? Apoc. 19, 13 u. p.
5. Pentru ce este Cuvântul un cuvânt viu? Ebrei 4, 12; Ioan 1, 4.
6. Pentru ce este Cuvântul o lumină? Psalm. 119, 105. Ioan 8, 12.

Acela care cetește Biblia sub conducerea Duhului Sfânt, înțelege, că scopul Scripturilor este să mărturisească despre Hristos și despre Cuvântul Lui, Hristos este El însuși Cuvântul lui Dumnezeu; toată valoarea Cuvântului scris este o urmare a acestei legături cu Hristos. Cuvântul este viu, pentru că Hristos este viața. Cuvântul este candelă și lumină pentru că Hristos este lumina lumii.

7. Ce stă spus despre Cuvântul vorbit a lui Dumnezeu? Psalm. 33, 6.
8. Ce ne este desoperit despre Isus Hristos Cuvântul intrupat? Ioan 1, 1-3.
9. Ce făcea Psalmistul cu Cuvântul lui Dumnezeu? Psalm 119, 10, 11.

ISUS HRISTOS IN TOATĂ BIBLIA

5 Ianuarie 1952

1. Despre cine vorbesc Legea lui Moise, Proorocii și Psalmii? Luca 24, 44.

2. Vorbind celor doi ucenici, pe drumul către Emaus, care prooroci și Scripturi din Vechiul Testament le-a arătat Isus, ca referindu-se la Sine? Luca 24, 27.

Din cuvintele acestea nu trebuie să înțelegem numai că în vechiul Testament se găsesc câteva pasagi, care vorbesc despre Isus Hristos, așa cum s'ar părea unui cetitor superficial, ci că vorbirea despre Hristos și descoperirea Lui și a lucrării Sale a fost singurul scop al existenței Scripturilor.

3. Cum și-a dovedit Moise credința sa în Isus Hristos? Ebrei 11, 24, 26.

4. Prin ce cuvinte inspirate a arătat el spre prima venire a Domnului Hristos? Deut. 18, 15.

5. Cum a înțeles Apostolul Petru aceste cuvinte ale profetului? Fapte 3, 20, 22.

6. În ce cuvinte își exprimă Iov credința sa în Mântuitorul? Iov. 19, 25 pr. p. 26, 27.

7. Ce ne descoperă apostolul Pavel despre Stânca din care a curs apă? 1 Cor. 10, 4. Exod. 17, 6;

8. Pe cine simboliza șarpele de aramă ridicat de Moise în pustie? Num. 21, 9 Ioan 3, 14, 15.

Rugul aprins stâlpul de nor și de foc, șarpele de aramă, stânca din care a curs apă, mana cerească și altele sunt simboluri care vorbeau despre Hristos. Înțelese în lumina Noului Testament, Scripturile Vechiului Testament se dovedesc în întregime că sunt mărturia despre Hristos, începând dela Cartea Facerii până la sfârșitul cărții lui Maleachi.

9. Despre cine vorbește întreg Noul Testament, începând cu primul și până la ultimul lui verset? Mat. 1, 1. Apoc. 22, 21.

10. Ce este spus despre Isus Hristos? Col. 3, 11. u. p.

11. Ce chemare plăcută se poate auzi dela începutul până la sfârșitul Scripturilor? Gen. 7, 1. Isaia 55,1. pr. p. Apoc. 22, 17.

NUMELE LUI HRISTOS IN VECHIUL TESTAMENT

12 Ianuarie 1952

1. Cu ce nume este arătat Mântuitorul în prima făgăduință despre El? Gen. 3, 15.

2. Cine avea să meargă înaintea fiilor lui Israel de curând eliberat din robia egipteană? Exod. 23 23 pr. p.

3. Ce văzu Balaam profetul că răsare din Iacob? Num. 24, 17.

4. Cum îl numește Moise? Deut. 18, 18.

5. Când a întrebat pe Domnul cum îl cheamă, ce răspuns a primit Iosua? Iosua 5, 14.

6. Din cauza prieteniei Lui trainice cum îl numește înțeleptul Solomon? Prov. 18, 24 u. p.

7. Vorbind despre El, cu ce nume plin de învățătură

și mângâiere, îl arată profetul Isaia? Isa 7, 14 u. p. 9, 6.

8. Descoperindu-i-se dreptatea și curățenia Lui, cum îl numește Ieremia? Ier. 23, 5 pr. p., 6 u. p.

9. Cu cine semăna chipul Celui care a însoțit pe cei trei tineri în încercarea lor? Dan. 3, 25.

10. Privind, spre ziua Domnului pe cine a văzut Daniel venind la Tatăl? Dan. 7, 13.

11. Cum îl numește pe Isus Hristos, profetul Maleachi? Mal. 3, 1. u. p.; 4, 2.

ADUNĂRILE GENERALE

ALE CULTULUI ADVENTIST DE ZIUA A 7-a

DIN R. P. R. ȚINUTE ÎN 1951

Prin Decretul Prezidial Nr. 1203 din 14 Noembrie 1950 s'au aprobat Statutele de organizare și funcționare ale Cultului creștin Adventist de Ziua a Saptea din R. P. R. În urma acestei aprobări, au avut loc, în cursul lunii Mai 1951, adunările generale ale celor șase Conferințe, iar în luna Iulie 1951 adunarea generală a Uniunii de Conferințe, după ce mai înainte se făcuse lucrările pregătitoare și anume alegerea organului de conducere a comunității, și alegerea delegaților care să participe la adunările generale ale Conferințelor.

Foarte plăcute și îmbărbătătoare au fost adunările la care au participat delegații celor șase Conferințe. Cu seriozitatea care caracterizează astfel de lucrări, și cu rugăciune pentru călăuzire divină, s'a procedat la alegerea persoanelor care să poarte răspunderea bunului mers al treburilor bisericești pentru termenul statutar. Delegații au fost satisfăcuți de felul cum au decurs adunările. Pretutindeni și-au arătat mulțumirea pentru libertatea religioasă de care au parte. Cu toate că ziua de repaus săptămânal a credincioșilor adventiști de ziua a 7-a diferă de a credincioșilor altor culte, datorită faptului că ei înțeleg să-și împlinească din timp partea lor de lucru, nu li se face nicio turburare în ziua de odihnă, biblică, Sâmbăta. Toate casele de rugăciune sunt libere, și toți credincioșii sunt liberi să participe la serviciile divine. Pretutindeni delegații au votat motiuni în care au arătat mulțumirea lor pentru această libertate cum și asigurarea că vor depune eforturi neprecupețite pentru binele și prosperitatea poporului și pentru apărarea păcii.

În urma lucrărilor tuturor adunărilor generale ale Conferințelor și Uniunii, Comitetele Conferințelor sunt alcătuite după cum urmează:

1. Conferința Muntenia:

Președinte, St. Demetrescu; Secretar, Iorga Ignat; Contabil, M. Pârvan; Casier, C. Andrieș; Consilier Școala de Sabat, C. Alexe; Consilier la Lucrarea de binefacere, Toma Dobre; Consilier la Studii și documentare, I. Ghiorghisor; Consilier la Pastorație și Muzică bisericească, Victor Georgescu; Consilier-asistent la Pastorație și muzică bisericească, G. Mocanu; Consilier la Inventar, D. Stoica. Comitete: Președinte, St. Demetrescu; Membrii: Ignat Iorga, M. Pârvan, D. Toma, C. Alexe, I. Ghiorghisor, A. Rizea, Șt. Popa, M. Caravian.

2. Conferința Transilvania de Nord:

Președinte, I. Bauer; Secretar-contabil, M. Hariuc; Consilier la Lucrarea de binefacere; I. Reit, Consilier la școala de Sabat; D. Csongvay, consilier la inventar; A. Szentagotay, consilier la pastorație și muzică bisericească; V. Moldovan; consilier-asistent la pastorație și muzică bisericească; A. Papp. Comitete: Președinte, I. Bauer; membrii: M. Hariuc, I. Reit, D. Csongvay, A. Nemeș, T. Tătaru, Șt. Czedula, Fr. Ianosy, Al. Crișan.

3. Conferința Transilvania de Sud:

Președinte, G. Proksch; Secretar-contabil, C. Petcu; Consilier la Lucrarea de binefacere și Școala de Sabat, Șt. Nălescu; Consilier la Pastorație și Muzică bisericească, Gh. Amarandi. Comitete: Președinte, G. Proksch, membrii: C. Petcu, Șt. Nălescu, Gh. Amarandi, D. Bădescu, An. Gladys și An. Lederhilger. v

4. Conferința Oltenia-Banat:

Președinte, M. Manea; secretar-contabil, A. Bălan; Consilier la Lucrarea de binefacere și Școala de Sabat, Gh. Sibianu; Consilier la Pastorație și Muzică bisericească, P. Crișan. **Comitet:** Președinte, M. Manea, membrii: A. Bălan, Gh. Sibianu, P. Crișan, I. Rădulescu, Gh. Dodu, M. Kiss.

5. Conferința Dunărea:

Președinte, V. Zamfir; secretar-contabil, B. Dănău; Consilier la Pastorație, Muzică bisericească și Inventar, I. Mihordea; Consilier la Lucrarea de binefacere, și Școala de Sabat, I. Dănilă. **Comitet:** Președinte, V. Zamfir; membrii: B. Dănău, I. Dănilă, I. Mihordea, I. Barbu, D. Făurescu, Ene Dumitrescu.

6. Conferința Moldova:

Președinte, Gh. Graur; secretar-contabil, Al. Delea; Consilier la Școala de Sabat și Inventar, Gh. Gherase; Consilier la Lucrarea de binefacere, Pastorație și Muzică bisericească, V. Schiopoia. **Comitet:** Președinte, Gh. Graur; membrii: Gh. Gherase, Al. Delea, V. Schiopoia, I. Petrescu, C. Pascariu, N. Pahoncea.

Ziua de Vineri 27 Iulie 1951 a fost aceea hotărâtă pentru ținerea Adunării Generale a Uniunii. Cea dintâi oră a fost oră de rugăciune. Președintele Uniunii, cetind din Ps. 103, 1. 2., a arătat că și noi avem motive de a binecuvânta pe Dumnezeu pentru felul cum ne-a ocrotit El dela ultima Adunare generală a Uniunii. Rugăciunea Domnului Hristos din Ioan 17 s'a dovedit puternică și pentru noi. Anii până la 23 August 1944 s'au dovedit de prigoană tot mai cruntă și împotriva bisericii adventiștilor de ziua a 7-a cum a fost și împotriva altora. Dar odată cu acea memorabilă zi am fost liberi de a ne manifesta nestingheriți. Regimul de democrație populară din Țara noastră a dat deplină și egală libertate de manifestare tuturor cultelor, potrivit cu Constituția și legile în vigoare. Aceasta ne îndeamnă de a fi cu atât mai credincioși în împlinirea datoriilor noastre și a ne consacra lui Dumnezeu și mai deplin.

Dupa ce s'au făcut rugăciuni de consacrare și s'a constituit adunarea generală, s'a ales un comitet de propuneri care a venit în fața adunării generale cu următoarele nume ca formând comitetul de numiri: I. Bauer, M. Manea, Vl. Mocanu, V. Zamfir, G. Proksch, Gh. Graur, Al. Crișan, St. Popa, Fică Dumitrescu. Odată acest comitet votat de adunarea generală și după ce s'au făcut rugăciuni pentru ca Duhul Sfânt să-l conducă, el a prezentat, și adunarea generală a votat, următoarea listă de slujbași ai Uniunii: Președinte, D. Florea; Secretar-contabil, Gh. Stănică; Consilier cu atribuțiuni de suplînire a președintelui și Casier, Vl. Mocanu; Consilier la Studii și Documentare, P. Paulini; Consilier la Pastorație și Muzică bisericească, V. Florescu; Consilier pentru Lucrarea de binefacere, N. Gheorghită; Consilier la Școala de Sabat și Publicații, Gh. Indricău; Consilier la Inventar, I. Dănețiu; Consilier la Oficiul juridic, I. Bătrâna; Consilier-asistent la Oficiul juridic, I. Tachici. **Comitet:** Președinte, D. Florea; membrii: Gh. Stănică, Vl. Mocanu, P. Paulini, V. Flo-

rescu, N. Gheorghită, I. Dănețiu, Gh. Indricău I. Bătrâna, I. Tachici, Șt. Demetrescu, I. Bauer, M. Manea, V. Zamfir, Gh. Graur, G. Proksch.

Intreaga adunare generală a înălțat rugăciuni pentru ca Bunul Dumnezeu să binecuvinteze Biserica Lui.

Cu prilejul acesta s'a votat o moțiune care arată sentimentele de recunoștință pentru libertățile religioase de care ne bucurăm atât ca credincioși în parte cât și ca Cult.

Ca un bun semn, la sfârșitul acelei zile a căzut o ploaie bogată răcorind totul după un lung șir de zile de arșiță.

V. Florescu

MOTIUNE

VOTATA DE ADUNAREA GENERALA A UNIUNII

Delegații Cultului Adventist de Ziua a 7-a, adunați de pe întreg cuprinsul țării la București și constituiți în ziua de 27 Iulie a. c., în adunare generală menită să aleagă organul central de conducere al Cultului, constată cu satisfacție că, în Republica Populară Română, libertatea religioasă este garantată în fapt și în drept tuturor cultelor religioase, inclusiv, Cultului adventist de Ziua a 7-a.

În numele cetățenilor adventiști de ziua a șaptea, folosim prilejul acesta spre a aduce Președintelui Marei Adunări Naționale și Guvernului Republicii Populare Române viile noastre mulțumiri pentru libertatea religioasă de care ne bucurăm astăzi în Republica Populară Română și pentru aprobarea ce s'a dat Statutului de organizare al Cultului nostru prin Decretul Prezidial Nr. 1203 din 14 Noembrie 1950.

Asigurăm Președintele Marei Adunări Naționale și Guvernul Republicii Populare Române că libertatea religioasă ce ni se garantează astăzi va fi folosită de noi toți numai spre binele Patriei noastre și a poporului muncitor.

Adventiștii de ziua a șaptea se vor dovedi neîntreput cetățeni pașnici și vor căuta să-si aducă aportul lor neprecupețit la înlăturarea tuturor inițiativelor luate de Partidul Muncitoresc Român și de Guvernul Țării în vederea propășirii poporului.

Conștienți că bunăstarea și progresul uman sunt posibile numai sub semnul păcii, noi și cei de o credință cu noi de pe întreg cuprinsul Țării, vom sta fără preget alături de oamenii cinștiți din țara noastră care susțin acțiunea pentru pace.

Trăiască Republica Populară Română!

Trăiască Președintele Marei Adunări Naționale!

Trăiască Guvernul Republicii Populare Române!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Președinte,

(ss) D. Florea

Secretar,

(ss) Gh. Stănică

București, la 27 Iulie 1951.